

10. AFGØRELSE AF TVISTIGHEDER VEDRØRENDE KONCESSIONERNE.

Baade i Jernbane- og i Sporvejskoncessioner plejer der at optages en Bestemmelse om, at *Bevillingshaverne med Hensyn til Bevillingens Fortolkning skulle være underkastede Ministerens Kendelse*, jfr. § 37 i Eneretsbevillingen af 5. Marts 1914 til Anlæg og Drift af en Jernbane fra Kjøge til Ringsted og for Sporvejenes Vedkommende § 25 i den nu bortfaldne Koncession af 23. Oktober 1883, § 15 i den ligeledes bortfaldne Eneretsbevilling af 31. Maj 1897 og § 17 i Eneretsbevilling af 16. Maj 1903. I Jernbanekoncessioner findes endvidere optaget Bestemmelser, hvorefter Tvistigheder mellem Bevillingshaverne og Kommissarius eller det tekniske Tilsyn af de førstnævnte (som foreløbig skulle rette sig efter de nævnte Tilsynsmyndigheders Bestemmelser) kunne indankes til Afgørelse af Ministeren, se førstnævnte Eneretsbevilling af 1914 §§ 6 og 7. Paa lignende Maade findes ogsaa i Sporvejskoncessioner, som ere meddelte private, Bestemmelser om, at Tvistigheder mellem Bevillingshaverne og vedkommende Kommunalbestyrelse eller de kontrollerende Myndigheder kunne indankes for Ministeriet, se Koncessionen af 1883 §§ 1, 3 og 24.

De nævnte Bestemmelser maa uden Tvivl forstaaes saaledes, at alle Tvistespørgsmaal, som bero paa Forstaaelsen af Koncessionerne eller disses enkelte Bestemmelser, endeligt afgøres af Ministeriet og ere undtagne fra Domstolenes Paa-kendelse.

Fra denne almindelige Regel er der dog i Jernbanekoncessionerne gjort en enkelt Undtagelse, idet Meningsulighed mellem Ministeriet og Bevillingshaverne i et Tilfælde, hvor Staten er økonomisk interesseret i Sagen, nemlig angaaende Beregning af vedkommende Banes Nettoudbytte ved Afgørelsen af, hvad Staten i Tilfælde af dens Overtagelse af Banen skal betale for samme, er henvist til Afgørelse ved Voldgift, jfr. § 35 i Eneretsbevillingen af 5. Marts 1914.